

Trešdiena, 2004. gada 17. novembris

P6_TA(2004)0060

ES stratēģija Buenosairesas konferencē par klimata pārmaiņām**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES stratēģiju Buenosairesas konferencē par klimata pārmaiņām (COP-10)***Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām 1997. gada decembra Kioto Protokolu, piemērošanas procedūras tā īstenošanai, ko pieņēma konferencēs Bonnā (2001. gada jūlijā), Marakešā (2001. gada novembrī), Deli (2002. gada novembrī) un Milānā (2003. gada decembrī), kā arī gaidāmo Pušu desmito konferenci (COP-10), kas 2004. gada 6. – 17. decembrī notiks Buenosairesā Argentīnā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2002. gada 25. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu attiecībā uz Eiropas klimata pārmaiņu programmas pirmā posma īstenošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas mutisko jautājumu O-0049/04 un O-0050/04 atbilstīgi Reglamenta 108. pantam, kā arī ņemot vērā Padomes un Komisijas paziņojumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis 2002. gada 31. maijā ratificēja Kioto Protokolu un tā kā Eiropas Parlaments un Padome pieņēma tiesību aktus ⁽²⁾, kas vajadzīgi Kioto Protokola noteikumu īstenošanai Eiropas Kopienā, tādējādi izrādot stingru politisku nostāju attiecībā uz Kopienas ieguldījumu klimata pārmaiņu jautājuma risināšanā;
- B. tā kā pašlaik Kioto Protokolu ratificējušas 126 valstis, kas veido 44,2 % no kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas; tā kā protokols stāties spēkā tikai tad, kad to ratificēs tik daudz valstu, kas veido vismaz 55 % no kopējās siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- C. tā kā Eiropas Parlaments un Padome 2003. gada 13. oktobrī pieņēma Direktīvu 2003/87/EK, kas nosaka siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā ⁽³⁾, un tā kā šis nozīmīgais solis vēlreiz apstiprina ES un tās dalībvalstu politisko apņemšanos koncentrēties uz ilgtspējīgiem iekšējiem pasākumiem un aicina pārējās Puses sekot šim piemēram;
- D. tā kā Kioto Protokols ir tikai pirmā starptautiskās sabiedrības iniciatīva cīņā pret klimata pārmaiņām un tā kā tas nenozīmē, ka pārējiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas pasākumiem, ko var veikt valstu līmenī, būtu otršķirīga nozīme, gluži pretēji, šie pasākumi jāuzskata par papildu pasākumiem,
1. mudina ES saglabāt galveno lomu Pušu 10. konferences sarunās Buenosairesā;
 2. uzskata, ka Pušu 10. konference ir ne tikai laba iespēja papildināt tos lēmumus par Kioto Protokola īstenošanu, kas pieņemti iepriekšējās Pušu konferencēs, īpaši Bonnā, Marakešā, Deli un Milānā, bet arī sākums plašām diskusijām par otrā saistību posma galvenajiem jautājumiem, lai īstenotu ES izvirzīto mērķi — panākt, lai globālā sasilšana nepalielinātos vairāk par + 2 grādiem salīdzinājumā ar laiku pirms sākās strauja rūpniecības attīstība; atkārtoti uzsver savu nostāju, ka ilgstošā laika posmā ir jāisteno princips — vienādas tiesības visiem pasaules pilsoņiem;

⁽¹⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 172. lpp.

⁽²⁾ 2004. gada 11. februāra Lēmums 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju un par Kioto Protokola īstenošanu Kopienā (OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.) un Direktīva 2004/101/EK (2004. gada 27. oktobris), kas groza Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka siltumnīcefekta radīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu Kopienā attiecībā uz Kioto Protokola projekta mehānismiem (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

⁽³⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Trešdiena, 2004. gada 17. novembris

3. mudina ES un pārējās ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām puses turpināt Milānā sāktās diskusijas, lai otrā saistību posma, kas sāksies 2012. gadā, emisijas samazināšanas mērķos iekļautu emisiju, ko izraisa starptautiskie lidojumi un kuģošana; mudina ES un pārējās ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām puses veikt īpašu monitoringu par satiksmes transporta emisiju un, iespējams, izstrādāt savu transporta emisijas protokolu;
4. atzinīgi novērtē neseno Krievijas Federācijas lēmumu ratificēt Kioto Protokolu, tādējādi ļaujot tam stāties spēkā;
5. tajā pašā laikā aicina Kioto Protokolu neratificējušās valstis to izdarīt pēc iespējas drīz; aicina ASV valdību pārdomāt tās lēmumu par nepievienošanos;
6. mudina Komisiju un dalībvalstis sarunu laikā ar starptautiskiem partneriem, īpaši Amerikas Savienotajām Valstīm un Krieviju, uzsvērt klimata aizsardzības nepieciešamību un to, ka gadījumā, ja šajā jautājumā nav konstruktīvas pozīcijas, tas negatīvi ietekmēs ES un trešo valstu attiecības;
7. uzskata, ka ES delegācijai ir nozīmīga loma šajās sarunās par klimata pārmaiņām, un tādējādi atzīst par nepieņemamu, ka daļa delegācijas, ko veidoja Eiropas Parlamenta deputāti, nevarēja ierasties ES saskaņošanas sanāksmē iepriekšējā Pušu konferencē; cer, ka Eiropas Parlamenta pārstāvji varēs piedalīties šādās sanāksmēs Buenosairesā vismaz kā novērotāji vai nu ar tiesībām uzstāties, vai bez tām;
8. pieņem zināšanai jaunāko Eiropas Vides aģentūras ziņojumu, kurā, cita starpā, norādīts, ka klimata pārmaiņu rezultātā Eiropas klimats kļūst siltāks ātrāk nekā vidēji pasaulē; pieņem zināšanai klimata pārmaiņas un klimata sasilšanu polārajās teritorijās;
9. uzskata, ka ES divkārt vairāk jācenšas sasniegt Kioto Protokola mērķus un jārāda piemērs pārējām Konvencijas pusēm;
10. aicina ES un dalībvalstis ieguldīt līdzekļus pasākumos, kas ļaus pielāgoties klimata pārmaiņām, un nodrošināt pietiekamus līdzekļus jaunattīstības valstīm, lai finansētu to pielāgošanās procesu;
11. šajā sakarā uzsver, cik liela nozīme ir gan energoefektivitātes pasākumiem (to potenciāls ES ir ļoti liels), gan neizsīkstošajiem enerģijas avotiem, un atbalsta Eiropas Komisijas paziņojumu par šo jautājumu (KOM(2004)0366); īpaši uzsver biomasas kā CO₂ neitrāla enerģijas veida nozīmi un aicina Komisiju izvērtēt tiesību aktus, lai atbalstītu enerģijas ražošanu no biomasas; mudina visas dalībvalstis atzīt savu atbildību un uzņemties daļu no kopīgā sloga, lai nodrošinātu mērķu sasniegšanu;
12. aicina tās dalībvalstis, kas vēl nav izstrādājušas emisijas kvotu tirdzniecības direktīvā noteiktos valsts kvotu piešķiršanas plānus, to izdarīt pēc iespējas drīz, un, izstrādājot šos plānus, izvirzīt ļoti tālejošus mērķus; aicina Komisiju nekavējoties veikt tiesiskus pasākumus pret tām dalībvalstīm, kuras neievēro šīs direktīvas noteikumus; aicina Komisiju noraidīt valsts kvotu piešķiršanas plānus, kuros pieļaujama CO₂ emisijas līmenis ir nepamatoti augsts;
13. uzsver, ka nedrīkst pieļaut nekādas pārmaiņas valsts kvotu piešķiršanas plānos pēc 2005. gada 1. janvāra, kad sistēma sāks darboties;
14. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sekretariātam ar lūgumu to izplatīt visām Līgumslēdzējām pusēm, kas nav ES dalībvalstis.